

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/305/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313209923
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313209923.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľky: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. K. č. XXX, v zastúpení právne Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Ščury, so sídlom M. XXXX, Y., proti odporcovi: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. G. K., v zastúpení právne JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s.r.o., sídlo advokátskej kancelárie: Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 36 416 525, o vrátenie daru, na základe odvolania navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16C/277/2013-100 zo dňa 31.10.2014, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok okresného súdu tak, že u r č u j e vlastnícke právo navrhovateľky titulom vrátenia daru, aj k spoluvlastníckemu podielu 1 nehnuteľnosti: rodinného domu súp. č. XXX s príslušenstvom (plotu, vrátane brány, vonkajších úprav, prípojok a žumpy), postavený na parcele KN-C č. 2264 a pozemkov KN-C č. 2264 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 318 m², parcela KN-C č. 2265 - záhrady o výmere 320 m², zapísané v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX na odporcu pod B2, pre katastrálne územie a obec J. G. K., okres Y. a odporca je zároveň p o v i n n ý predmetné nehnuteľnosti vypratať do 3 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa táto u súdu dňa 25.09.2013 domáhala voči odporcovi vrátenia daru, konkrétne 1 podielu rodinného dom súp. č. XXX, postaveného na parc. KN C 2264- zastavané plochy a nádvoria o výmere 318 m², parc. KN C 2265 - záhrady o výmere 320 m², ako i plotov a vonkajších úprav, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX vedeného pre k.ú. J. G. K., okres Y. (všetko v 1 podielu na odporcu).

Navrhovateľka dôvod na vrátenie daru viazala ku trom skutkovým udalostiam : 1/ agresívne správanie sa odporcu začalo v decembri v roku 2010, kedy ju odporca začal fyzicky napádať nielen v spoločnej domácnosti, ale napadol ju potom aj u známych, odporca za tento priestupok bol potrestaný blokovou pokutou, 2/ ďalšia udalosť 02.09.2011, keď odporca slovné napádal maloletého syna Q. a potom ako sa syna zastala, odporca začal aj ju slovné napádať, vulgárne jej nadával a kopol ju i do brucha, za uvedené konanie odporca bol potrestaný uložením pokuty vo výške 15,- eur. 3/ ďalší skutok odporcu vo februári 2012 spočíval v tom, že začal ju napádať, vulgárne jej nadával, nadával aj jej matke, za uvedené konanie priestupkový orgán uložil odporcovi pokutu vo výške 30,- eur. Navrhovateľka tvrdila, že takéto správanie sa odporcu nemienila ďalej znášať, preto podala návrh o rozvod manželstva a Okresný súd Čadca rozsudkom 4P/13/2012 zo dňa 29.03.2012 ich manželstvo rozviedol, schválil rodičovskú dohodu podľa ktorej synov zveril do jej osobnej starostlivosti a odporcu zaviazal na platbu výživného (na mal.

Q. 80,- eur mesačne, N. 80,- eur mesačne, Y. 90,- eur mesačne). Odporca však vyživovaciu povinnosť na detí neplní, výživné súdom určené na nich neplatí.

Podľa navrhovateľky sú splnené podmienky pre vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, pretože odporca svojim správaním voči nej a synom, jej matke, sústavne, dlhodobo porušuje dobré mravy, pričom ujmu spôsobenú správaním sa odporcu voči týmto osobám ona pociťuje ako svoju vlastnú. Odporcu aj vyzvala výzvou zo dňa 02.09.2013 na vrátenie daru, odporca jej oznámil telefonicky (prostredníctvom právneho zástupcu), že dar nevráti a nech sa so svojim nárokom obráti na súd.

Odporca potvrdil, že sa dopustil skutkov uvádzaných navrhovateľkou, bránil sa tým, že sa tak stalo v dobe vážnej krízy ich manželstva, v období, keď nadviazala navrhovateľka vzťah s iným mužom, čo on veľmi ťažko znášal, teda, práve navrhovateľka bola tá, ktorá zapríčinila jeho správanie sa. Namietal výzvu, ktorou sa od neho navrhovateľka domáhala vrátenia daru, podľa odporcu výzva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, najmä vymedzenie toho, v čom spočíva jeho závažné konanie, ktoré založilo dôvod na vrátenie daru, podľa odporcu výzva navrhovateľky na vrátenie daru obsahuje iba stručný popis jeho protiprávneho konania.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že darovacou zmluvou uzatvorenou formou notárskej zápisnice zo dňa 03.10.2001 N 372/01, Nz 306/01 navrhovateľka ako dárkyňa darovala odporcovi podiel 1 domu č. XXX, postaveného na parc. KN-C č. 2264 - plotov, vonkajších úprav, parcelu KN - C č. 2264 - zastavaná plocha pod domom č. XXX o výmere 318 m², parcelu KN - C č. 2265 - záhrada o výmere 320 m² v k.ú. J. G. K.. Vklad vlastníckeho práva bol Správou katastra povolený pod V 1692/2001 dňa 06.11.2001. Podielové spoluvlastníctvo navrhovateľky a odporcu k predmetu sporu je evidované na LV č. XXXX.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že:

1/ Na základe podania navrhovateľky bolo začaté šetrenie Okresným riaditeľstvom PZ, odboru poriadkovej polície, Obvodné oddelenie Krásno nad Kysucou, ČP:ORP-P-274/OPP-Kr-2010 zo dňa 26.01.2011 na tom základe, že sa odporca mal dňa 15.01.2011 dopustiť hrubého správania sa, nadávok a drobného ublíženia na zdraví navrhovateľky, ktorá bola na návšteve u známej, V. Z., odporca navrhovateľku chytil rukou za krk a zvalil ju na gauč, vulgárne jej nadával. Potom ako sa odporca navrhovateľke za tento skutok ospravedlnil, priestupok bol Okresným riaditeľstvom PZ, Odborom poriadkovej polície, obvodné oddelenie Krásno nad Kysucou, vyriešený blokovanou pokutou podľa Zákona o priestupkoch v sume 30,- eur.

2/ Podľa ďalšieho oznámenia priestupku navrhovateľkou u Obvodného oddelenia PZ Krásno nad Kysucou č. Č.p. ORP-P-217/OPP-Kr-2011 zo dňa 18.09.2011, dňa 02.09.2011 odporca prišiel domov pod vplyvom alkoholických nápojov, začal slovné nadávať svojmu synovi, mal. Q., so slovami, kde bol celý deň, že ho vezme dole do pivnice a že nestihne ani nikoho zavolať, pričom keď navrhovateľka sa syna zastala, tak jej odporca začal vulgárne nadávať, povedal jej, aby držala hubu a mal ju kopnúť do brucha, pričom pokračoval vo verbálnych útokoch. Takéhoto konania sa upustil až po príchode hliadky polície. Sľúbil, že bude pokojný a už vo verbálnych útokoch pokračovať nebude. Rozkazom Obvodného úradu Čadca, odbor všeobecnej vnútornej správy, Č.j. PS 728/2011 zo dňa 10.10.2011 bol odporca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) cit. zákona za skutok, ktorého sa dňa 02.09.2011 voči svojmu synovi dopustil, následne za skutok, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke - svojej manželke a bola mu uložená pokuta vo výške 15,- eur.

3/ Na základe ďalšieho oznámenia navrhovateľky dňa 07.02.2012 OO PZ SR Krásno nad Kysucou začalo šetrenie vo veci objasnenia priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť odporca takým spôsobom, že mal verbálne napadnúť navrhovateľku a aj svokru Z. B.. Rozkazom Obvodného úradu Čadca, odboru všeobecnej vnútornej správy zo dňa 12.03.2012, č.j. PS 145/2012-HŽ bol odporca uznaný za vinného zo spáchania priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 30 eur a ktorého sa dopustil dňa 07.02.2012, na tom skutkovom základe, že v mieste trvalého bydliska vulgárne nadával svojej manželke B. O. slovami, že je kurva bilacká, že sa v robote kurví a následne vynadal aj svokre Z. B., že je kurva, ktorá kurvy porodila.

Okresný súd vec právne posúdil podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

Vykonaným dokazovaním mal preukázané darovanie predmetu sporu navrhovateľkou odporcovi ako i zápis vlastníckeho práva navrhovateľky a odporcu k predmetu sporu na LV č. XXXX pre k.ú. J. G. K. (u každého v podiele 1). Manželstvo účastníkov nebolo spokojné a harmonické. Už zhruba po 1 roku po jeho uzatvorení dochádzalo medzi účastníkmi k vzájomným hádkam a konfliktom, tie sa začali stupňovať v roku 2010. Aj napriek tomu, že odporca bol trikrát postihnutý za priestupok, ani pri jednom skutku nedošlo k poraneniu navrhovateľky či iného člena rodiny, táto skutočnosť ani pred súdom ani pred orgánom objasňujúcim priestupok preukázaná nebola. Z výzvy na vrátenie daru a taktiež aj z opisu skutkového stavu v podanom návrhu vyplýva, že skutky sa mali odohrať (ktoré zakladajú vrátenie daru) v dňoch : 30.12.2010, 02.09.2011, 07.02.2012, vo výzve na vrátenie daru zo dňa 02.09.2013 tieto skutky nie sú špecifikované, udalosti, ku ktorým malo dôjsť nie sú vo výzve tak jednoznačne a určite popísané, aby spĺňali kritéria určitosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru okresného súdu vo všetkých prípadoch sa jednalo o vyvrcholenie problémov medzi účastníkmi, ktoré následne viedli k rozvodu ich manželstva. Výzvu na vrátenie daru navrhovateľka uplatnila až rok a pol po tom ako sa mal odporca posledného z týchto skutkov dopustiť, ktoré vo výzve bližšie nešpecifikovala. Označením identifikácie závadného konania odporcu voči navrhovateľke vo výzve zo dňa 02.09.2013 so zreteľom k tomu, ako bol odôvodnený návrh zo dňa 25.09.2013, bol daný okruh sporných skutočností, ktoré boli predmetom dokazovania. Nevhodné chovanie odporcu spočívalo v tom, že dňa 30.12.2010 prišiel do rodinného domu J. G. K. súp. č. XXX, kde sa zdržiavala navrhovateľka, vošiel do domu, nepozdravil a s krikom sa postavil pred navrhovateľku, ktorá v tom čase sedela na gauči, chytil ju rukou za krk a zvalil ju na gauč. Vulgárne navrhovateľke vynadal a z rodinného domu odišiel. Dopustil sa aj ďalšieho skutku dňa 02.09.2011, keď povedal svojmu synovi Q., že ho zoberie do pivnice, tam mu jednu sekne a on sa prizná, kde bol, následne nastal aj vzájomný konflikt medzi ním a navrhovateľkou, ktorú odporca od seba odsotil. Týmto konaním neboli navrhovateľke spôsobené žiadne zranenia, za tento priestupok bola odporcovi uložená pokuta vo výške 15,- eur. Ďalšieho skutku sa odporca dopustil 07.02.2012, v mieste trvalého bydliska, vulgárne navrhovateľke nadával, vynadal aj svojej svokre Z. B., (navrhovateľke nadával, že je kurva bilacká, že sa v robote kurví a svokre, že je kurva, ktorá kurvy porodila) za ktoré konanie mu bola uložená pokuta vo výške 30,- eur. Ani v jednom prípade žiadnej z osôb, konaním odporcu dotknutých, žiadne zranenie nevzniklo.

Okresný súd označil dokazovaním preukázané správanie sa odporcu za konanie priečiace sa dobrým mravom, ktoré nie je v súlade so všeobecne uznávanými pravidlami správania sa, ktoré sa vo vzájomných vzťahoch medzi rodinnými príslušníkmi určujú. Z dikcie § 630 Občianskeho zákonníka pre súd vyplynulo, že pre dôvod vrátenia daru nestačí len správať sa v rozpore s dobrými mravmi, ale musí ísť o správanie obdarovaného hrubo porušujúce dobré mravy. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd nedospel k záveru, že konanie odporcu (vo vymedzených skutkoch) naplňuje znaky hrubého porušenia dobrých mravov vo vyššie uvedenom zmysle z hľadiska intenzity.

Výsledok dokazovania preukázal, že medzi účastníkmi dochádzalo dlhodobo, teda už rok od uzatvorenia manželstva k nezhodám, možno hovoriť o dlhodobých vzájomných nezhodách, ktoré vyvrcholili v roku 2010, kedy došlo k vzájomnému citovému odcudzeniu sa účastníkov a následne aj k rozvodu ich manželstva. Hádky medzi nimi boli, ako vyplýva z vyjadrenia matky navrhovateľky a taktiež aj maloletých detí, skoro každodenné, nadávali si navzájom jeden druhému, situácia v rodine bola napätá, čo viedlo až k rozvodu manželstva. Tak navrhovateľka ako aj jej matka sa spolupodieľali a zúčastňovali na týchto hádkach, pričom navrhovateľka už v čase, keď odporcovi nehnuteľnosť darovala bola si vedomá toho, že vzťahy medzi nimi sú narušené, čo uviedla aj v návrhu na rozvod manželstva. Spôsob správania sa odporcu voči navrhovateľke, jej matke, synovi účastníkov nemôže byť kvalifikované podľa názoru okresného súdu ako konanie odporcu hrubo porušujúce dobré mravy, pretože tak ako navrhovateľka vo vymedzených skutkoch označuje správanie sa odporcu, správal sa odporca aj v minulosti, pred aktom darovania, navrhovateľka s týmto vedomím mu nehnuteľnosť (časť svojho vlastníctva) podarovala. Darca sa nemôže dovolávať skutkových okolností, ktoré nastali, či existovali v dobe pred darovaním, za ktorých bol právny úkon darovania učinенý a o ktorých obe strany pri uzatváraní zmluvy vedeli. Okresný súd hodnotí právny úkon - výzvu navrhovateľky na vrátenie daru za nejasnú, neurčitú, neobsahujúcu bližšiu špecifikáciu, kedy sa mal odporca protiprávneho konania voči nej, jej matke a starším dvom maloletým synom dopustiť. Výzva na vrátenie daru je všeobecná (navyše, navrhovateľka sa nedomáha vrátenia daru ako celku, ale len časti daru - iba pozemkov), vychádzajúc potom z § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka písomný prejav vôle navrhovateľky obsiahnutý v liste 02.09.2013 o vrátenie daru, vyhodnotil okresný súd za nejasný a neurčitý, lebo z jej obsahu nemožno vyvodit', ktoré konkrétne konania odporcu pokladá navrhovateľka za hrubé porušenie dobrých mravov, teda za dôvod pre vrátenie

daru. V ďalšom súd pripúšťa, že nič nebráni tomu, aby úkon smerujúci k vráteniu daru bol obsiahnutý priamo v žalobe, v takomto prípade nastanú zamýšľané právne účinky jednostranného hmotno-právneho úkonu darcu podľa § 630 Občianskeho zákonníka, t.j. zrušenie darovacej zmluvy a obnovenie vlastníctva darcu ex nunc, okamihom doručenia žaloby odporcovi. Okresný súd dodáva, že s poukazom na § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka v aplikácii s § 37 ods. 1 OZ v posudzovanej veci navrhovateľka v návrhu zo dňa 25.09.2013 popísala celý rad konkrétnych útokov, ktoré podľa jej presvedčenia predstavujú hrubé porušenie dobrých mravov a odkázala na doporučený list, ktorým odporcu žiadala o vrátenie daru, tento obsah návrhu v spojení s kópiou listu na vrátenie daru, ktorú k návrhu pripojila, celkom jednoznačne vyjadruje jej vôľu domáhať sa z presne špecifikovaných dôvodov uvedených v návrhu vrátenia daru a táto vôľa nijako neodporuje jazykovému prejavu v návrhu. Rovnopis návrhu bol odporcovi riadne doručený do vlastných rúk dňa 10. marca 2014.

Rozhodovanie o náhrade trov konania súd vyhradil podľa § 151 ods. 3 O.s.p. na rozhodnutie do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie navrhovateľka, domáhala sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukazovala na žalobný návrh zo dňa 25.09.2013, zvýraznila, že uviedla v ňom všetky skutočnosti, na základe ktorých sa domáha vrátenia daru od odporcu, ktorému darovacou zmluvou zo dňa 03.10.2001 ako svojmu vtedajšiemu manželovi darovala podiel v 1 na nehnuteľnostiach, ktoré boli v jej výlučnom vlastníctve (rodinný dom súp. č. XXX postavený na parc. KN C č. 2264 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 318 m², parc. KN C č. 2265 - záhrady o výmere 320 m² ako i plotov a vonkajších úprav, vodovodné prípojky, žumpy, brány, oplotenia) zapísané na LV č. XXXX vedené pre k.ú. J. G. K., okres Y.. Výzvou o vrátenie daru zo dňa 02.09.2013 vyzvala odporcu, aby podľa § 630 Občianskeho zákonníka vrátil jej darované nehnuteľnosti z dôvodu, že z jeho strany došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov. Keďže odporca na jej výzvu nereagoval, pristúpila k podaniu návrhu, v ktorom poukazuje na všetky skutky, ktorých sa odporca dopustil voči nej, ich deťom a jej matke. Odvolateľka mala za to, že všetky zákonné podmienky ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka pre vrátenie daru boli splnené. Poukazovala v odvolaní, že ich vzťahy sa narušili od roku 2000 postupne, odporca začal požívať alkoholické nápoje a po jej nástupe do práce v roku 2007 sa začalo stupňovať jeho agresívne správanie, čo sa prejavilo vo fyzickom, psychickom násilí a bezdôvodnej žiarlivosti. Odporca začal vo zvýšenej miere požívať alkoholické nápoje v roku 2011, jeho agresívne správanie naďalej pretrvávalo, neprestalo ani po rozvoze ich manželstva v roku 2012, naďalej ju psychicky týra, aj deti majú z neho veľký strach, nevhodné správanie odporcu spôsobilo, že s maloletým N. musela navštíviť psychológa asi 3 až 5 rokov dozadu asi 3-krát. Tieto problémy sa odzrkadlili v správaní sa syna v škole voči spolužiakom, jeho správanie sa zlepšilo až po odchode odporcu zo spoločnej domácnosti po rozvoze manželstva. Odporca v konaní ku všetkým svojim priestupkom sa priznal, aj priestupkové rozhodnutia potvrdzujú, že odporca sa dopúšťal hrubého porušenia dobrých mravov a ona nikdy nebola obvinená zo žiadneho priestupku. Nemôže byť preto pravdivá skutočnosť uvedená súdom, že sa jednalo o vzájomné nadávky, navyše, že ona odporcu provokovala. Pokiaľ by to tak bolo, priestupkové konania by boli voči odporcovi zastavené z dôvodu vzájomných napádání.

Odvolateľka citovala obsahové znenie ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Podľa tejto úpravy zákona predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Ide buď o porušenie značnej intenzity alebo porušenie sústavné. Je však nesporné, že z hľadiska etického a morálneho hodnotenia správania sa odporcu k jej osobe ako daryni a členom jej rodiny vôbec nezodpovedá všeobecne uznávaným pravidlám vzťahu medzi manželmi a otcom a deťmi, ani elementárnym pravidlám slušnosti v spoločnosti, správanie sa odporcu možno definovať ako konanie priečiace sa dobrým mravom. Konkrétny obsah pojmu dobré mravy súd posúdi vždy od prípadu k prípadu, súd však v riešenej právnej veci účastníkov neprimerane okolnostiam zľahčil konanie odporcu. Odvolateľka zotrvala na tom, že odporca sa dopustil konania hrubo porušujúceho dobré mravy nielen proti nej, ale aj proti jej členom rodiny, proti vlastným deťom a jej matke. Odporca iba sám, účelovo tvrdil, bez akýchkoľvek dôkazov, že ho provokovala a že tým mu dala podnet na agresívne správanie s čím však absolútne nesúhlasí, pretože odporca takéto tvrdenia uvádza len na svoju účelovú obranu. Odvolateľka poukazuje aj na právne závery rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR v obdobnej riešenej problematike, najmä v rozsudku NS ČR sp. zn. 33 Cdo 767/2011 zo dňa 27.09.2012, 33 Cdo 1708/2000 a ďalšie. Pre

okresný súd nepostačil ako dôvod pre vrátenie daru „len vulgárne nadávanie odporcu jej a vyhrážky voči synovi Q. a svokre“ s čím ona nemôže súhlasiť, pretože hrubým porušením dobrých mravov je aj, alebo dokonca je len, hrubé a vulgárne urážanie darcu alebo členov jeho rodiny, pokiaľ sa tak deje sústavne. Konanie odporcu bolo opakované, sústavné, jednalo sa o vulgárne, hrubé správanie sa. Ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka nevyžaduje, aby muselo dôjsť k fyzickým poraneniam darcu alebo členov jeho rodiny.

Podľa ďalšej odvolacej argumentácie navrhovateľky, nič nebráni tomu, aby úkon smerujúci k vráteniu daru bol obsiahnutý v žalobe. Vtedy zamýšľané právne účinky jednostranného právneho úkonu na vrátenie daru nastávajú ex nunc, okamihom doručenia žaloby obdarovanému. Navyše jej výzva na vrátenie daru je aj súčasťou žaloby. Poukazovala aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia, súd v závere odôvodnenia uviedol neúplnú vetu, v znení : „preto výzvu na vrátenie daru súd nepovažoval (poukaz odvolateľky na str. 14 ods. 1 rozsudku)“, táto neúplná veta v nej vzbudzuje pochybnosti, ako súd vyhodnotil výzvu na vrátenie daru. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu podľa nej nezodpovedá požiadavkám ust. § 157 ods. 2 O.s.p., súvisiace vecné otázky nie sú zodpovedané presvedčivo a nie sú vyargumentované vyčerpávajúco. V závere odvolania dodala, že medzičasom odporca bol odsúdený právoplatným trestným rozkazom OS Čadca 3T/165/2014-205 zo dňa 30.12.2014 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Trestného zákona, túto skutočnosť uvádza iba z dôvodu, že odporcovi nestačilo len odsúdenie za vyššie uvedené priestupky, ale neplatí výživné, čím sa graduje jeho protispoločenské konanie, pretože sa stal právoplatne odsúdeným vo vzťahu k maloletým deťom.

Súhrnnom všetkých uvedených dôvodov navrhovateľka sa domáhala zrušenia rozsudku a žiadala vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľky nepredložil.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal vec v rozsahu danom v § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p.

Podľa § 212 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd môže rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušiť, aj keď sa navrhuje zmena, a naopak.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, z vykonaného dokazovania je zistený v požadovanom rozsahu aj skutkový stav veci, zo skutkového stavu veci zisteného súdom prvého stupňa aj krajský súd vychádzal, obdobne vychádzal z právnej úpravy ust. § 630 Občianskeho zákonníka v aplikácii s § 3 Občianskeho zákonníka, avšak odlišne ako súd prvého stupňa vyložil, aplikoval, hmotno-právne ustanovenia uvedeného právneho predpisu na posudzovanú vec.

Hodnotením vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca v tzv. rozhodnom období (ide o obdobie vymedzené navrhovateľkou v návrhu na začatie konania) sa dopustil zavineného konania (konaní) pritom obsah priestupkových rozhodnutí preukazuje, že odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku (priestupkov), ktorého (ktorých) sa dopustil tak voči navrhovateľke, voči maloletému synovi a voči matke navrhovateľky. Jednalo sa o konanie odporcu nie náhodilé a jednorázové, ale o konanie opakované, dá sa povedať, že pomerne v krátkom časovom období. Odporca nepoprel, že svojej manželke (navrhovateľke, darkyni) nadával vulgárne, pritom aj podľa použitých formulácií uvedených v priestupkovom rozhodnutí je jednoznačné, že jeho nadávky boli natoľko hrubé a vulgárne, ktoré nemôžu byť akceptovateľným prostriedkom komunikácie (a to ani v štádiu prípadného priebehu rozvodového konania) vo všeobecnosti vo vzťahu muž - žena a už vôbec vo vzťahu manžel-manželka. Hĺbka negatívneho správania sa odporcu je o to závažnejšia, že takto hrubo vulgárne a arogantne, bez akejkoľvek úcty sa správal voči navrhovateľke (darkyni) ako svojej manželke, partnerke, životnej družke, matke svojich maloletých detí, ktorá s ním zdieľala dlhoročné povinnosti manželského a rodinného života. Bez akejkoľvek úcty a rešpektu hrubo vulgárne a arogantne vystupoval aj voči matke navrhovateľky. U syna N. svojim správaním vyvolal strach, neistotu a obavu o zdravie, pričom sa tak stalo v období najcitlivejšom - v období jeho dospievania. Preukázané správanie sa odporcu voči

navrhovateľke (darkyni), resp. členom jej rodiny z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nemôže požívať ochranu, práve naopak jeho konanie je neakceptovateľné, je v kolízii s dobrými mravmi. Porušenie dobrých mravov v súdnej veci je porušením značnej intenzity, sústavné a dokázané.

Vykonané dokazovanie nepreukázalo provokačné, zavinené správanie sa navrhovateľky, ktoré by mohlo byť kvalifikované ako jej spoluúčasť pri jednotlivých skutkoch, tvrdenie odporcu v tomto smere ostalo v rovine nepreukázaných tvrdení. Názor súdu pri hodnotení nižšieho stupňa intenzity a závažnosti konania odporcu na tom základe, že v prípade jednotlivých skutkov ku zraneniam dotknutých osôb nedošlo, nie je správne, pretože zákonodarca pri aplikácii ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka právo darcu na vrátenie daru od obdarovaného neviaže k povinnosti preukázať, že došlo k poškodeniu darcu na zdraví, stačí už iba nevďačnosť zo strany obdarovaného spočívajúca v takom správaní sa, ktoré vzbudzuje hrubé porušenie dobrých mravov. Krajský súd sa nestotožnil s názorom okresného súdu, že už v dobe pred darovaním medzi účastníkmi existovali vážne narušené vzťahy v manželstve, ak by sa aj pripustilo, že boli v manželstve účastníkov určité manželské nezhody, nepreukázalo vykonané dokazovanie, že by sa odporca voči navrhovateľke správal tak hrubým, vulgárnym spôsobom ako tomu bolo v období rozhodnom pre vrátenie daru.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že týmto hrubo porušuje dobré mravy. Darca môže tak urobiť na základe „výzvy na vrátenie daru“, ktorú adresuje obdarovanému. Domáhanie sa vrátenia daru (výzva na vrátenie daru) je jednostranným právnym úkonom darcu, ktorý smeruje k tomu, aby obdarovaný vrátil dar. Výzva ako právny úkon musí zodpovedať náležitostiam platného právneho úkonu. Právna forma výzvy darcu nie je stanovená zákonom, a to ani v prípade, že predmetom daru je nehnuteľnosť. Z výzvy na vrátenie daru však musí byť zrejmá vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný vrátil vec. Ak sa vrátenie daru týka nehnuteľnosti, musí byť tento úkon urobený písomne. Z obsahu výzvy na vrátenie daru musí byť zrejmé, kto ju urobil, voči komu, z akého dôvodu (pričom nevhodné správanie sa obdarovaného musí byť opísané konkrétnym spôsobom) a čoho sa domáha ten, kto ju urobí.

Po obsahovej stránke možno výzve na vrátenie daru vytknúť určitú nedôslednosť, pretože v nej navrhovateľka uvádzala iba všeobecné dôvody (nekonkretizovala skutkové okolnosti a domáhala sa vrátenia podielu v pozemkoch a nie aj v dome) pre ktoré sa domáha vrátenia daru, je ale z obsahu výzvy zrejmé, kto výzvu urobil, voči komu smerovala, čoho sa voči povinnému subjektu domáha a z akých dôvodov. Avšak za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru sa považuje žaloba, ktorou sa žalobca domáha vrátenia daru, a to od okamihu jej doručenia obdarovanému. V takom prípade výzvu darcu na vrátenie daru nahrádza samotná žaloba, pravda, ak spĺňa predpísané náležitosti hmotného práva. Výzva na vrátenie daru musí byť obsiahnutá v tej časti žaloby, ktorá obsahuje opísanie rozhodujúcich skutočností. Doručením rovnopisu takejto žaloby obdarovanému, je potom splnená hmotno-právna podmienka zániku právneho vzťahu z darovacej zmluvy. V konkrétnej posudzovanej veci obsahové nedôslednosti výzvy na vrátenie daru boli darkynou - navrhovateľkou odstránené v návrhu na začatie konania, ktorý už obsahuje konkrétny opis skutkových okolností o ktoré navrhovateľka opiera svoj nárok na vrátenie daru voči odporcovi, súčasťou tejto žaloby je aj výzva na vrátenie daru adresovaná navrhovateľkou voči odporcovi, napokon v návrhu na začatie konania je navrhovateľkou jednoznačne vymedzený aj konkrétny predmet daru, vrátenia ktorého sa navrhovateľka od odporcu domáha. Za tejto situácie potom odvolací súd konštatoval, že za prejav vôle darcu voči obdarovanému na vrátenie daru treba považovať návrh na začatie konania (žalobu), doručením návrhu na začatie konania odporcovi je splnená aj hmotno-právna podmienka zániku právneho vzťahu z darovacej zmluvy.

Z týchto dôvodov krajský súd vyhodnotil návrh navrhovateľky za dôvodný, pritom ďalšie (iné) odvolacie argumenty pri právnom posúdení veci podstatný a zásadný význam nemali.

V posudzovanej veci navrhovateľka využila právo na vrátenie daru podľa § 630 Občianskeho zákonníka, zanikol právny vzťah darovania, obnovili sa pôvodné vlastnícke právne vzťahy k predmetu darovania a v záujme jednoznačného vymedzenia reštitúcie pôvodného stavu, krajský súd určil právo navrhovateľky titulom vrátenia daru aj k spoluvlastníckemu podielu nehnuteľnosti v rozsahu 1 k rodinnému domu súp. č. XXX s príslušenstvom (plotu, vrátane brány, vonkajších úprav, prípojok a žumpy), postavený na parc. KN - C č. 2264 a pozemkov KN - C č. 2264 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 318 m², parcela KN

- C č. 2265 - záhrady o výmere 320 m², zapísané v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX na odporcu B2, pre k.ú. obec J. nad K., okres Y. a odporcovi uložil aj povinnosť predmetné nehnuteľnosti vypratať do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd vyhradil rozhodovanie o trovách konania na samostatné uznesenie po právoplatnosti rozsudku, preto aj o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.)

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e**